Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

208

1690. Προικοσύμφωνον ἐν χωρίῳ Μέσα Διδύμας τῆς Χίου,
ἐν *44α*, σ. 101–102.

«. . . ἐν πρώτοις μὲν τάττουσιν οἱ ἄνωθεν Ἰω. (ὁ πατὴρ) πρὸς τὸν εἰρημένον γαμπρὸν αὐτοῦ Μιχάλην διὰ ὄνομαν καὶ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Μαροῦς ἀπὸ ὅσα δεσπόζει καὶ κληρονομεῖ γονικά, πατρικὰ καὶ μητρικά . . . Ἀκόμη τάττει καὶ φιλοδωρεῖ καὶ ὁ γαμπρὸς πρὸς τὴν συμβίαν αὐτοῦ τὴν Μαροῦν . . . ἀκόμη τῆς τάττει ὅ,τι μερτικὸν ἔχει . . . Ἐτοῦτα ὅλα ὅπου ἔγραψεν ὁ ἄνωθεν Μιχάλης ὁ γαμπρός, τὰ ἔταξεν μὲ θέλημαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κ. καὶ τοῦ Γ. τοῦ ἀδελφοῦ του, ποὺ εἶναι διὰ πρόσωπον καὶ τῶν ἑτέρων παίδων καὶ τοῦ γέροντα τοῦ Κ., τοῦ πατρὸς τοῦ γαμπροῦ . . .».

209

1690. Γράμμα, Ἰουνίου, μ. Παροναξίας Ἰωάσαφ περὶ συμβιώσεως μετὰ μνηστῆς ἐπὶ ἔτη, ἄνευ τελέσεως γάμου.
ἐν *348*, σ. 36.

« . . . εἰς δὲ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῆς Ἀξίας ἐπεκράτησε συνήθεια ἄθεσμος καὶ μυσαρὰ καὶ παντὸς νόμου καὶ τάξεως ἐναντία καὶ ἄλλοι μὲν μετὰ ψιλῶν συμφώνων οἰκοῦσι καὶ συναναστρέφονται, τάχα ὡς ὑπὸ νόμον δοκοῦντες εἶναι, ἕτεροι δὲ προφάσει τοῦ ἱερολογικοῦ ἀρραβῶνος χρόνῳ μακρῷ ἀνευλογήτως διάγουσι, τεκνοποιοῦντες, περὶ δὲ τελείων στεφάνων οὐ φροντίζουσι, οὐδὲ τοὺς μέλει . . . Προστάττω καὶ διορίζω. Πρῶτον μὲν νὰ μὴν τολμήσῃ ἐπὶ πλέον τινὰς νὰ πολιτευθῇ τοιουτοτρόπως ἐν βάσει ἀφορισμοῦ . . .».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

210

1691. Προικοσύμφωνον, ἀπὸ 16 Ἀπριλίου, ἐν Νάξῳ,
ἐν ᾧ συνιστοῦν προῖκα, ἰδιαιτέρως οἱ γονεῖς τῆς νύμφης καὶ οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 61.

«. . . τὰ πράγματα ὅλα, ποῦ εἰς τὸ παρὸν γράφονται καὶ προυκοδοτίζονται τῆς νύμφης, τῆς δίνουνται μὲ τὴν παροῦσα ἀνίκοπτη κοντετζιόνε, ὅτι ἀνίσως καὶ ἐθέλουσι κάμει νόμιμα παιδία ἐκ τῆς σαρκός της, νὰ τὰ δόνουν τῶν παιδίων τως, ὡς ἤθελεν τοὺς ἀρέσει, τινὸς πολύ, τινὸς ὀλίγο, ὡσὰν νοικοκύρη. Εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει ἄκληρη, ποὺ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δόσῃ, νὰ στρέφου(ν) εἰς τοὺς πλέα προξίμους ἐδικοὺς καὶ νὰ μὴν ἔχῃ ἄλλο περισσότερον τῆς ἐξουσίας της, παρὰ διακοσίων ρεαλίων πρᾶγμα, νὰ τὸ κάμῃ διὰ τὴν ψυχήν της. Εἰς τὸν ὅμοιον τρόπον κάνουσι χρήσιμη τούτη· κοντετζιὸν τοῦ γαμπροῦ ὅτι ἀνίσως καὶ ἐκεῖνος ἤθελε κάμει νόμιμα παιδία ἐκ τῆς σαρκός του, νὰ τὰ δίνει τῶν παιδίων του, ὡς θέλει καὶ αὐτός, τινὸς πολύ, τινὸς ὀλίγο. Εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει ἄκληρος, τὰ πράγματα ὁποῦ τὸν ἔρχονται προυκοδοτισμένα ἀπὸ μέρος τοῦ πατρός του, νὰ στρέφονται εἰς τὸν δεύτερόν του ἀδελφόν, τὸ ἀρσενικό, διὰ νὰ τὰ δόνῃ εἰς ἄλλο παιδὶ ἀρσενικό, ποὺ νομίμως ἤθελεν κάμει καὶ νὰ τὸ εὐγάζῃ Τζωρτζάκην, τὸ ὄνομα τοῦ πάππου του· καὶ τὰ ὅσα εἶναι ἀπὸ λογαριασμὸν καὶ δικαίωμα τῆς μητρός του, νὰ πηγαίνουσιν εἰς τὸ θηλυκό τος παιδί. Τόσον θέλουσι καὶ ξετελευγοῦσι(;) μὲ κάθε καλλιότερον τρόπον, μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐδικήν τως . . . Εἰς πένα καὶ κοντάνα ὄγιο ἀπὸ τὰ μέρη ἤθελεν ἀλληλογήσῃ, νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν ἀφεντίαν ρεάλια πεντακόσια, τὰ ὁποῖα πληρώνοντας, πάλιν τὸ παρὸν προικοσύμφωνο νὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ